

הרצאת חבר הכהלה מ. שרטוק

על המאץ ומdryבּוּן

לאחר מסירת תפזית עדותם החסאית של ד"ר חכטර וד"ר בן-גוריון המטיב ח' מ. שרטוק ואמר:

אני עוזר לסיכום מצב העביבים כיוון. אין לנו פה מידע ברורו אם לאחדרינו באנגלייה יס איזה קובטש עם הוועדה המלכוטית מהזמנן טהיה חזרא. לעומת רקי מיטים אחדים מאי התאפקה הוועדה בלונדון. לפיק רטיגט זוניטים יכלהנו לשער שהיא תעבור בירת מהירות מכפי שאבוי אקזום. קידלנו ידיעות טכאיילו מושב ועדת המנדטיט, סנקצע לסוף מאי, יתלבט בסוף אפריל, ומזה התקנו טהדיין וחשבונו סלה יהיה מוכן בראשית אפריל. אבל אטמול טמחי טלגמרי לא באוווח הדבר טהדיין-ווחטבון יוכן לסוף אפריל, ולא ידווא אם יפרנסמוו לפבי הכתראה, סתהיה ב-12 למאי, או לאחר מכן.

מכל מה טדורר עם חברי הוועדה פה בארץ, אפשר היה להביח סבלונגדוןiah לא עם חברי הוועדה מגע, טבחינה פורמלית היה אזי בלוני-רטמי אבל, למעשה רטמי. אבלו לידי מסקנה טרכז הבוגד סל העביבים עבר בהאנל ללוונדון. לפיכך יש חשיבות לאחידת המஸרו כדי לגאל אנטרויידות של מגע עם הוועדה. יש צורך בהගברת הפ וליה טלבו לחם יצירת אוירה מסודרים טביב הוועדה גם בעורבות וגם בחוגים המדיביים, שהועדה לא רק נפגשת אתם אלא גם מתייעצת. טענו טהוועדה מסע את הבאייבים ואת המזובייטים הראשיטים הקודמיים. מאייה במאים באנגלייה: סטואל, א' בטלור ודידס אטיפיסטר המוטבאות הקודמיות, גאנז, קוינלייט לייסטר. בלי ספק תתיעץ הוועדה עם חוגים "דועים באנגלייה, וחתוב" מאוד סגט עם פגאים-גאל געטוד בקסטר.

על-פי דרישתו של ד"ר זיגמן נתקבלה החלטה טאגא לאנטאנציג. אבל ברור עדין לבמה זמן, על כל פנים אמי אווט סלע אעתה סם יותר מרובעה שביעות. אחת הבעיות להגבלה זו טל זמן שהות באנגלייהEDA שטהובלה חוסבת לרצוי סאחזול לפבי הגנת מיבט-העליה בטוף החודס פרם. גדרל מיכסה זו לוטח בערפל הנה מכחינה קלבלית והן מכחינה פוליטית. הסיבות המכבליות ידוותם לכוכבם. אכן, לפי ידיעות חלה בזמן האחרון השבעה במאכ' הכלכלי, ואם יעלה בידנו להניע כמה עבדות גדולות העומדות על הפרק, טבסביבין אפטר-לגייס אמאעים או טהאמצעים כרך במאא, יתכן טבסורף מוט בעמוד בפני הטבה ניכרת. לעת עתה בעית עלי-ליד'ו חקירה ו��' בתאייל אקירה מסותפת עם ביב' המאטלה ונראה למה בגיע, זבי רוצח לאיזין,

בי' ביחס למינסה הבאא לא טענו טום דבר מטי מסלחת א'. אבל בקטר לעביבים אחרים הרגד לנו, שאין מנגחים כי תחיה עלייה חזיה טרט טהועדיין המולבנית מסוק את החלוקת סלה, ובטיילין ברורות יותר - טרט שטמטלאן זונטראט את האלכה על יסוד מסקנותיה של הוועדה האטכלוטית, טכירונן שאין לשער סבטוּף חזוד טרט תחיה האלשוות, ימכן טהוב נסתנץ במערכת פוליטית בעיבן הטעיכטה, פנוי סאבו לא בוכל לוותר על האטלאס-קוו. יתכן איפוא טהונבייה זו טל זכותנו היה הפעם מצבוי יותר קטה טאגר במערכו סחה תה בקסטר לטיכטה הקודמת, באפר או חיו בידינו טבי ארגומנטים חזקים מאוד טהכרייע את הבני - במידה פארגומנטים יכוילים להבריע הכלל. וטענה הראטורנה היתה, פלאג לתת סדייל בתקופה צזו פירוטו להכבע לאלטוח הערבבים; הארץ עמדה אז בעצם הסביטה הערבית. טענתנו הסביטה היתה: אנו עמדים לפנוי בווא הוועדה האטכלוטית, ולסנות את האטלאס-קוו לפבי בווא פירוטו להטיע על מטהו, פירוטו לשובת את הפטץ לרעתנו עוד לפבי התחלת החקירה. טבי הארגומנטים האלה אינס ברגע בידינו, הגט צאפרט לטוען טאי-סתן טיכסה היה פרט לפודיעט-אבל-הטפלת-יכולה-/טפוֹן, כי-לניטוק זה אונ-גסנד לאחר טיגטנו מיסות בזמן המאורעות גוועא. בזזה ראייתי לאגדים טובעטוד בטצת קטע טבאיינה הטענה היה טחות מטהית קודם. בזזה ראייתי לאגדים טובעטוד בטצת קטע טבאיינה לטיטיטם.

עסדו על אטריות טל בטיעת אחד מאנטו לארכו אברית. היתה אצלבי הנחה טדר' זיגמן יצא לאפריקה ויטהונט טס בוועידת זטינגעטן ליטט טרט טטרות: (א) קודם כל כדי להעבותה לתביעה הנמרצת זינזונת האסן מצד דיבר-

האמריקאית, לאחר הופעתו לפניו הוועדה המלכנית, להבליט את אחדותו של עם היהודי בדרישותיו וلتת לציוני אמריקה אפזרות להכיר מתווך שగע ישר את כל מה שנעשה בארץ בזמנן יטיבות הוועדה המלכנית; (ב) כדי לחת להופעתו סמ' מטל טלקט פוליטי בפלוי חוץ, ולאפשר סיחה עם נסיא ארץות הברית; (ג) כדי לחת דחיפת למגבית טאנן מחייבים אותה מאוד.

ברם, לצערנו הרב נאלץ הדבר וייצטן, לטירות דצנו, לדיותם רוחם, נסיעתו הוחלת בסיעתו, מסיבות אישיות ונסיבות, וחוירנו א. קפלן שעיל נסיעתו הוחלה רק בקשר למגבית, צריך היה במצב קשה זה למלא גם את התפקיד טל הצגת עבינבו הפליטים בועידה ברוסינגרונן. ابو מיחסים חסיבות רבה במתן החדרכה למגבית האמריקאית וטוב סקפלן נסע מאמר אילו לא היה בא עכשו בכללritis מאטנו לארכות הברית. אכן, אין זה פתרון מלא, ובאו ליידי מסקבה סרצוי מאוד כי בן-גוריון יזכיר אמריקה במחירות האפרירית. אבל היהות ואירועים פלבנות את הטהילה המדינית טובי החברים המהלאים אותה, אם כי מנגנון הטהילה הוא עציו די חזק לסגת בעול העבודה הרגילה, – בתעכבה נסיעתו טל בן-גוריון, ויתכן שהוא יצא מהארץ עוד לפניה טובי. עכשו עומדים להכרעה עניים חמורים מאוד, ובמצב זה טוראים להקריב קרבנות.

אתם יודעים שהציג יצא לנו. אבל יכול להתבה ביהם לעתיד, אבל עובדה היא כי בינתים יצא לא על מנת שלא לשוב, אלא להיפע על מנת לחזור בקרוב. לפי טאמר לי, הוא היה בארץ חזקה בסוף מרץ. הוא יצא גם לא לחופשה ולסנואה, אלא כדי להסתמך בהכרעות הפליטיות סתמייה בסוף פברואר ותחילת מרס. לפי ידיעות הרוא נסע, כנראה, על-פי דרישת תקופה שלונדון. דבר זה מחזק את ההשערה טאו עומדים בפני הכרעות חטורות, אם יס עוז בכל צורך בחיזוקה. לד"ר וייצטן היתה, מאז בוואו ללונדון, סיחה עם מיניסטר המושבות. בטיחה זו – סעילה קיבלו עת-עתה רק דוח קדר – צין המביסטר שהיהודים הצליחו בהופעתם לפניה הוועדה חליפותיהם והתם עסו רום, וстал על רסיטו מל וייצטן מהועדה. וייצטן עבה שהוא חוזס מאוד אהובת עוללה לחפט פתרון בסוליטה דרכיהם: (א) שתבשלה לקבוצת כי-יהודים צרכיהם להטאר מיטוט, ולא רק שטבגד איבגו מחייב רובו אלא, להיפך, מחייב שהיהודים לא יהוו דוב. וההסברת העי' קריית לב' מהיה זו: המנדט מדבר על בית לאומי ולא על מדינה יהודית; אם אתם, היהודים, טענים טביה לאומי אוינו מונע بعد הקמת רוב היהודי, הרי בהתהורות רוב היהודי תקים בארץ סmillion מדינה יהודית. ולזה לא המתכוון המנדט, ולפיכך יכוליםים להשים טלא צריך סיהודיים יהיו רוב. (ב) סאולו יירחטו מפבי מסקבה מרחיקה-לכת בזו, מפני קביעת דבריהם לעולמי-עד, ויגידו סצריך לקבע לתקופה של 5-10 שנים עליה מוקצת לפען הרגיע את העربים; (ג) סאולו יחסנו דרך רדיקלית יותר, דהיינו חלוקת א' לטעים. – זה היה בערך נושא הסיחה. ביום המכаб הוא סgam מיניסטר המושבות, גט הנציג פה וגם אנחמו כולם מחכים למסנאותם של הוועדה, ולאחר זה תצערך מטלה בריבייה להחליט.

במשך כל התקופה הזאת היו לנו פגישות די תכופות עם הנציג העליון והרבה מהן על-פי הזמנתו, אבל רוזה אובי לאין ששיחות אלו מצד תכון והיקפן היו מוגבלות לגמרי מהשיחות שניהלו אותו במשך שנים. בעוד שטמיד היינו רגילים לעסוד על שאלות עקרוביות ועיקריות, להשתמש בכל הזדמנות של עניין מעשי כדי להרחב את המספרת ולהשליך לשאלות העומדות ברומו של העולם המדייני שלנו, הרי בזמן האחרון נצטמצם ההיקף באופן נסרך. נוצרה מסגרת שבתוכה אפשר היה לטפל רק בעניים ממשיים העומדים על הפרק, וזאת מתווך שתי הנחות: האחת – פחות או יותר פרטליות, שאין לו, לנכיב העליון, מה לדבר עכשו על עבינים אלה, לשם כך באה הוועדה-המלכונית, ויש להוכיח מה יעלה ומה ירד. השניה, בלתי פרטליות, והיא הובלטה מתווך המגע הישר אותו בזרחה ברורה מאוד, – שלפנינו ביום אדם שהיה לו שיקול דעת פנימי וחייב לידי הכרעה ביחס לעמדתו הוא לאכבי העתיד. אם לא נחמי' במשמעותו ביחס אליו, יתכן מאוד שהברתו זו נקבע ואלו – שלא לנכח-נצחם אלא רק ביחס לעתיד הקרוב, והוא שכוריו. צימצום וחטאת של השטפו. ולמסקנה זו בודאי מצורפת מסקנה אחרת, שבגבולות האיקף שאותו יש לזמן, הוא, הצעיב, צריך להיות הוגן כלפי היאודים. הוא צריך להיזת הוגן גם מתווך שככל פוליטי, כדי לאננו بعد טבעות מיותרות, אבל יתכן סgam מתווך יוס פנימי.

אננו מבחיננים בשטח העיניים הפליטיים שלנו - בשיטה שאנו מדברים על התנגדות ומכסווית - דרגות דרגות. הוא מהו סכבה פוליטי שמאלו סכבה מחייב מחרת אין הוא יכול להסביר את התנגדותו בשעת המאורעות עצמו, באשר אחרת לא יוכל לדחות מעליו את האטרות, הנפעות לא רק מצד יהודים אלא גם מצד כוחות הצבא, ולהסביר את התהرون שהוא פורר בזוגי מעריציו בלונדון. הוא מוכחה בכל תוקף לעמוד על המ███נות הללו. יש לדעת טוטו-סוף לא כל הרטשטייז'ה טלו בהרסה. הוא איש די תקין, בדתו, יש לו כשרון רב בני צול קדרים, הוא נלחם וילחם על עצמו, על הקריירה שלו, על טמו ועל עתידו, והוא בהחלט רוצה להשתאר בא'.

יחד עם זה כבר ברור לנו סבל במתה מהו סכבה, הפקידות סבבו מהו גדולה פ' מה. רק אטמול, בדיון הראסון עם מ' המציג היה לי נסיוון והזמנות להירוח בדבר, וענין יסובי קטן מתבשל בגל העדרו של הנציג. איבג'ני קובע סום מסכבות, ורואה אבוי רק להביע סיקול-דעת ידוע ביחס לעבינים זה. כי זהו המציג: אם להביח שמדובר של הוועדה המלכוטית יהיה לשובתנו באופן מכריע או לא-מכריע, ורואה לא תקבל את עצותיו של הנציג, – עלול הנציג העליון להיות סכבה חמורה בשביבנו מפני מה███נות התקבלו בכירוד לו. לעומת זאת אם בovich שמדובר המלכוטית תגייע למסקנות סיליליות ביחס אלינו, ובו גזיב חදש שධ'ו, הזה יטפס לו מעין תפ'ך חדים, ביחוד בסיתיה טוקף פקידות זו, – אךם הטלה מה טוב לנו יותר: באיבח חדים, או הנציג הזה סביחם אלו יט לנו כבר מסורת ידועה ولو יט כבר התכוביות מוטרויות טרנורט טרנורט בעניינים טרנורט. שאלה גדולה היא, איפוא, מה הרע בטעתו.

אעבור לעביini הבתרון. איבג'ני צרייך לדבר על הכרוביקה היומית בעתרונות הידועה לכוכבם, על הנתק הנמצא בידי העربים, על זה שכונופיות קימות, על זה שהם לא כבתה, על זה שיש פעולות אידగון גדולה בקרב העربים ולחץ להציאו כספים ולהתבונן וכ'ו'. אבל המטלה, וגם אצל המפקדה האכאית, יט הנחה צראיכים לעמוד הבן, אבל אין לטער סדרדים אלה יגיעו לידי התפרצות חדתה עוד למני סדרדים רק עוליות של מרד סיהה, ואולי בכורדים של טרד סיהה, אבל אין הם עצם עדין מעדדים שחדרים הולכים לקראת טרד. יט מצב של חורש טורי-מסקל בארץ, ומדי פעם בפעם מתרצחים מקרים בוודדים, וזה עלולות צרייך לטעה סיופיע הדוח, אטר יתכן כי לא יספק את העARBים, אבל להתבונן לפrox מתחומות חדרות. לקראת מצב זה בעטו הכנות ידועות. יט צבא הארץ, ואם נביא בחטבון את כוחותיו העומדים הבן לפועלה מדינית - הרי הם 11 בטלירונים, לעומת טני הבטלירונים: טני לפניהם מהדורות אטראיל. החבחה היא שכוחם של הבטלירונים האלה יהיה אחר לגמרי; מטום: (ב) סתם ימצא בארץ מלכתחילה, ולא כמו טניה מקודם כתהיבאו אוותם מעג' קמעא. ו- (ב) טיס החלטה אצל-המטלה להכריין סיד, במקורה של פרוץ מהדורות חדשות, מצב מלחמה ולהעביר את הטלפון לידי הגבריל דיל. מני כך אין דיל. עוזב את הארץ (החסופה טניה על זה איינה בכוונה), והוא לא יעצבנה עד עבר זעם, ז.א. או בסתיברר סהדו'ה מספק את העARBים ולא יהיה חסם למחמות, או טהרבבים יתיו די חלסים מכדי לחדם את המאורעות, או טהם ימרדו ויהיה צורך לדכא אוותם. ההנחה היא אטפצב של מהדורות אפטר הינה להתנגד אחרת, וטאטר היא לעזרך אטפצב דיניות לכפרים ולהוציא את הנטק מידי העARBים, מה סאיין בן במצבה של הארץ בימים. כיום יכולם להוציא את הנתק מידי העARBים רק ע'י אמצעים אבדריים, כי אחרים לא יועילו.

הטוח הטני של הכהנה - הוא החטפיות בי' הווים להגנה. בשטח זה יש התקומות בלתי פוסקת בכמה בירוגים. עם גמר המהומות היר לבו ב-3000 איש עם רוכבים של המיסלה, והיתה סכבה שרוכבים אלה יוציאו מהמקומות. היה זמן שהטפהלה הע' יידה Tabai, טרוכבים אלה יסאוו אצלונו רק אם נבעזר לפירוק הנתק של היהודים. סרבנו, והتوزאה הייתה תהאי רום זהה לא הוצא לפועל. הצד המטלה הייתה גם כורנה לרוץ. את הבטק בתהבות המטלה, אבל גם מחשש זר לא בוצעה. סוף הדבר היה שהנטק נסאר במקומות, גם בכפרים וגם כערים ובסוכנות היהודיות. היה טניה בכווע

למספר האנשים שצורך להחזיקם בעת צויננים, ואחריו סוף באננו לידי הסכם עם הממשלה טלית עתה גבילים - 750, בכוח עזר למשטרה, העומדים ביחס על המשמר עם נסוקם ביד. חוץ מזה יש 2250 דובים שעומדים לטיפוס. מכוח הזה של 3000 איש לא רק סלא פורק אלא מתרגן והולך על יתדות יותר קבושים. הוא מחולק לשלוש סורות. סורה א', כוללת 750 איש שרוביהם בידיהם; שורה שנייה - פור 750 איש בריזבנה טופסר לביסים - בסך שתי שנות, ומוחותם להיענות לקריאאה במקש שעתים; שורה שלישית - 1500 איש שדריכים להיענות לקריאאה במקש 24 שעה. האנשים האלה קבושים ברשומות. על-פי לוב אלה הם אנט' המקום הנכובים למשמעת ידועה. יש מקומות טן הראו שחלקים הפביבים יהוו חלק מהכוח הזה, ולפנות זה יש וקרת שחאנשים היו דרושים לעבודות סוכנות (היתה תקופת הקשי' וחי' בחודים אורוזים), או שחולשת הגוף הווציאה אותו מן השורה. עכשו ابو ביגשים לאירגון איטוגם של האנשים האלה על יסודות יותר איתניים, וב- 'יקר עיי' הצבא, הגם שהם נחביבים לבוח עזר טל המשטרה. האבא האל בכרא לאטן את האנשים האלה, ואנו מחביבים את הדבאה הזה גם מבחינת קרשים אbowisim עט הצבא למקומותיו. פועלתו בספח הקسر אל האבא על-ידי קלובים, הספקה, ספרות, מתנות, טוילים, מסכת כל הזמן, וזה עללה לבו בתקציב חדש לא קאן.

פעולה זו חייבה לייצור אצלנו מנגנון מיוחד לטבח על הכוח הזה, ולדאוג לכך שהאנשים יעריבו כראוי את האירגון הנוצר. הפעולה נעשית בהסתמת המשטרה, וחמשת קצינים - כולם בראשיהם - שוחררו מכל תפקיד אחר מיובאים באופן מיוחד על הכוח הזה. אף הינה צפוייה סכנת סיכון אחר מתקיד זה, אבל במקרה זה הכריעה דעתנו בגד דעת ההבלת האוצר לצרכיהם כאלו לנצח. אחד מביטוקינו היה, סאם יובלו את הקייד הזה טל חטאת הקצינים הבריטיים, ימסר האימון למשטרה המקומית, ומכוון שבתחנות המשטרה יט' קצינים ערביים, תבћל האימון טל המגויסים האלה עיי' קצינים ערביים, וזהו היחס מכל הגיוון. הקצינים נפטרו, והם במצאים בגופות סוכנות, ולידם לבורים יודיטים מבין המגויסים. הם עוברים מקום לסוקום ומקחים על הנשק, על המדים ובdomה. המפשילה טבעת רצון מאפן אירגון המגויסים על ידינו, שלא ניתן לו הפירסום בעורבות. העתוברות הערבית שדרכה בגזומות מסערת טהמסטר טגי' ל-1500, ועוד סלאמיתו טל דבר הוא קרוב ל-6000, כי הנה הענו להסתמם עם המטה סלבוח זה דרומה ריזבה טל עוד 3000 איש. עכשו מתגייסת אשורה הריבית שתימנה 1500 איש. יש עוד שאלה טל יצירת דרגות טל קורפורלים בכוח זה, سيיהו אחר בן טוביים. על הריזבה, אבל אלה הם כבר פרטיים.

אין זה מאה עדין את כל עקבן הגוים והסתדיות ביהודיים לעזרה לכוחות המשטרה והצבא, ואבו עומדים בפני. יצירת עוד טבי' כוחות נוספים. כוח אחד בוסף בן מאות אחדות - המשמר מתנדב לעת עת בין 350-700, אבל יותר קרובה ל-700, בתור עזרה לימי המהומות לצבא בטוח ההגנה על מסילות הברזל, בבחורן זה יט' סתי פרובילימוט בפרדות: בטחון הרכבת ובוחן מסילת הברזל. בחוגי האבא מבינים טאם בזמן המהומות כליה עוזד המטה לענויות על דרישתו לזיין את היהודים לעזרת, כי קשה לה הדבר, הרי במאכ-מלחמה כל הטיקוליים הפולישיים האלה בטלים. אז תקום שאלה מיהו האלמנט הלויאלי, ובאלימנט הלויאלי, האבא רוצה להסתיע.

בן באה שאלת הכספים. לפעולה זו דרושים 3000 לאיי. זה אחד הסכמים שבו מכם אותנו בקשר אל בתים חולים, בקשר אל ב비스ים, אל חנוך. ההנחה היא סצריך לאטן את האנשים האלה, לשלם להם מסכורת בשעת האימון, מסכורת. בום' בלית בסעה טיבונס לrizba, אבל, כאמור, הם לא ייאשו לפולוגה צבאות אל לחلك המשטרה. כל אלה הן צורות עזרה טל המשטרה לאבא באאי. אין זה החדרת אבטים לאבא, ובמרבן ידרע הריהן צורות של עזרה צבאית למשטרה. וזאת לא חדים מלחדagit על כל צעד וסעל. האגן דרישת טל יצירת חיל-ספר ארץישראלי נפרד המאפשר לשלוח את חיל-הטשר האקיים לעבר-הירדן, ולעומתו לייצור בארץ גוטא בוח א', שבו יחו' היהודים חלק ניכר. דרישת בזו באה גם מהצבה וטתי הדרישות בפגשו אצל המטה. הצבה בא לידי מסקנה סחתה חטאה ברשלנות רבבה בזאת טהפקירה לגמרי את גבולות היבטה טל א', וביחוד הגבול הצפוני. הם טענו כי

אין זה מתקייד סל הצבאות לטמור על הגבולות אלא מתקיימת סל המיטלה הקבועה בארץ. התוצאה היהת, כרגע אצל מוסלטנו, איזה דבר הרבה יותר אגוע ומצוצם מטה סדרבון אנכשו וממה שביבראת התכוון גם הצבה. לעומת עתה יסייע תחת פיקוח את הגבול הצפוני בלבד ולא את עבר-הירדן. לפט כך יתאפשר פלוגה מוחדת סל המסתירה - סובס'ל המסתירה - ולא בrho צבאי. אבל בחיל זה סל המסתירה הפרוטורזיה של היהודים והערבים. תהיה פאורד מביח את הדעת, בטעוף הפוכה ממה שיט בمسئלה הכללית. הדברים האלה נמצאים עוד בדרכו. אבל קרוב לוודאי סזה יתאר. מלבד זה אנו מסכנים את הפוליה של גירים סוטרים. מוכן הדברים תלויים בתקציב סיתאסר וב��דרויות סתאיינה להגדלת מספרבו בمسئלה.

אפשרו את הסקירה בהעדות אחדות על מה שבעשה. בספח יחסיבנו את הארץ הסכנות, סבן-גוריוון כבר עמד עליהם בהרצתו. מז המהומות חיל סיינוי ניכר בסתח זה. מז אחד אפשר לזרר שחלי סיינוי סעולו לדרבנן את בוחות המרד בארץ, באסר בסוריה הוקמה ממלכה עצמאית, וזאת טגרה פאורד את הימר-ארצבו. אבל, כמו סקורה לעתים קרובות בפוליטיקה, אין הדבר מפוזר רק ריאקציה אחת בלבד, אלא כמה ריאקציות המעוררות, וזה בותן לנו אחיזה סיינית כוחות הסותרים את הכוחות המעוררים למרד. המצב בסוריה עכשו הווא בזזה: הממלכה החדשה והחלשה, וביחוד הענין, מעוגנת בסורה של בניינים טחן ברגוד למרד באיזי ולעומת זה עולים בד בבד עם האינטנסים טלנו. הייא מעוגנת במצב סל סתום וטלוא תהיינה, ממעניינת בסורה של בניינים טחן ברגוד למרד באיזי ולעומת זה עולים בד בבד עם האינטנסים טלנו. הייא מעוגנת במצב סל סתום וטלוא עד פסיו היא היתה רגילה להאסים את הזרפים בבל תקלה סהייא, ועכסיו הייא עצמה צריכה לספק לעם לחם וסירותים, וכוחותיה בвидו זה דלים. וسورיה סכירה מה-עדקה של איי בסביבה: אטר לשלוח הבנה ריזרבה סל אוכלויסין-שעובדים, חוסכים וטורחים כסף לסוריה; אטר לשלוח כגון שחורות - כידוע פורמת איי. בראס האקסטרט הסורי, - ואולי גם יוכלו לקבל מאטנו עדרה באופן יוצר אס יחייה סתום וחסם; ואך יתכן שהיהודים יעוזרו לסוריה עיי' אכנייה וכטפים. הדברים הם מעורפלים, אבל יסנו עוברים סל הכרה בזוו, עוביים סאסר למס אונם בידים. היו לבו פגימות עם פניהיגי סוריה, וחסוב הדבר שבמגימות אלו החלבו זמן רב טרם שחם הגיעו לטלון, בשעה שבו עוד תפוצה לאומית טבלחת על טלון. יצא, איפוא, שבנו אליום לא פנוי סתום בעת תקיפים, אלא מתוך מסורת סל קרפים. מצד הדמה תגובה חיובית. ואנו יודעים שאערבים סהילבו בארץ-ישראל לדמק לרגל המלחמה של האסים-פחח (ראש המתביסטרים לטעבל בעיראק), טמו סט דברים סלא קוו לטעם: אטרו להם צורך בכל זאת לבוא לידי הסכם עם היהודים.

מה סטבר את המאכ בסוריה - וקתה עדין לקבוע לאיזה צד - חריהו עניין תורכיה, מהופעה עציו ככוח גדול. עלי' להודות סבכל בקיוריון בסוריה, בתור ארץ-ישראלים, היון הסורים מזוהירים אורנו וארומים: עמיון תורכיה איינו מחוסל עדין; אינם חסים בלחץ טלה פנוי טבון חוואים בעדכם, אבל אנו הנמצאים על הגבולTEL תורכיה, מריגיסים זאת החיטב; עם זה לא יוזתר על הבתירות לאקסטנסיה. עסיו עובייה פליו תקומה של ריבוץ כוחות, ובחזדמות הראותה הוא יופיע בכוח תוקף, וכי יודע אם לא תרגייסו זאת גם אתו". דבר זה טענו גט מפי עירקיט, - מסתי מדינית-הטר סל תורכיה. הקונסיסטנציה המדינית בעולם היא בזו סגם ארפת זעם אגלאיה לא היו מעוניינות לעוזור יותר מדי לערבים בסוריה. הן כדי שערביים לא ירימו ראש יתר על האמידה, כדי סייבינו מה זאת להיות בלי עזרה, וגם פנוי טבקונטילציה יותר רחבה יס הסכם בין ארפת, אגלאיה וטורכיה בקשר אל עניין איטליה, בעתון סורי אחד היהת קרי קטורה, איך סארפת קם וחולך לביתו והסורי מחזק בכונס-פעילו ומתבחן: "אל תלך מכאנ', הסתכלי עליול להכנת", - ורומז לכלי תורכיה... טאלת האבה הזרפת בטוריה, טאיתת סלע המallowת בין סוריה וצרפת, ירדה לאור זה לגמרי מעל הפרק, פנוי חומטת הסורית הרכבת יודעת טבל' אבא אין לה כל עמדה, היא פושה עפסיז ליזור כוח-אבאי-בומיכל', אבל חסרים לה-לבך אמצעים. אמרנו האופוזיציה טלה מנגאלת את זה, מאסימה אותה ברגידה ודורשת לזרוק אותו; פנוי שהסיגרו את הארץ, אבל כל זה איבר מסנה את פני הטעיות. איבני אומר שולג התסבורת חזז היינו מגיעים לידי הסכם

גתה, אבל בעקבותיה חלה עכטיו במקצת הפסקה ביחסינו; הסוריט רוצח טבזוזר להם וגם התורכחים רוצחים בזיה. בטהוфи' ב"סנץ' סטר גארדיין" מאער נגיד תורכיה בקרע לעניין אלכסנדריה ... באו אליונו ובקסטראנר בטפ'ע על "סנץ' סטר גארדיין", - טיעזר לתורכיה. בוואר, איפוא, מצב דליקטי טמחייב זהירות.

בעירק המכוב הוא קצת יותר מסובך. סמ אין מטלה שהתחילה בעצמות רך עכסיון, אלא מטלה חריטה בעלת פרצוף אחר לגטרி מזה טאה ביטי הטעות בא'י. לא מן הנכגע היה טairoו רטן הטלון בימי המהומות במאץ ביד. המטלה הרכחית לא היו הדברים מגיעים לידי התurbation בעביבי ארצנו. במידה סמסלה זו כוחת בסיטה טל אי-ברטורונציה - הרי זה רך מתוך המטלה הקו טל קודמייה. זהה מטלה בסענת על אלימנטים אבטית-פאן-ערביים, וגיסתה לעביבים היא גיטה עירקית יותר מסוכנות בה סכוויט. אי אפשר עדין לקבוע טמוות טנורי סעד (מי טהיה מיניטר לערבי-חוץ במטלה הקודמת) חזוז למטלה זו, אבל בכל אורן בשירות אנט-פאן-ערביות יסנו - וזהר דבר רציני לצריך להבי או בחיבורו, ולהיפך, הן פעולות עליה בעיבוי אנטליות את היחסים בינה לבין אングלייה, ולהיפך, הן פעולות עליה בעיבוי אנטליות חד-רב. אילו היה המכוב בעולם הערבי בזיה, טיט לבו עניין עם מדינות ערביות חזקות, סכל אחת מהן יכולה להחזיק מועד בפני עצמה, או אילו היתה הפאן-ערביות עניין טל. קיים מספר אדיות ערביות סבל אחת יט לה כוח לעצמה, אלא לא איזודן, כפי טוועים, היה מושף להן עצמה, - היה המכוב אחר. אבל הדבר איזדו בר. המדיניות הערביות הן כוון חלשות. חלשת טוריה ולטה גם עיראק, מתוך פיט בה כיתרת טונות ועיט טוניים ופועלים בורות צנטרויגליים, וגם פנוי של גבולותיה מдинות חזקות - פרט ותורכיה. ופירוסה של הנטיה האנט-פאן-ערבית היא נטה לא לצד עברה. הירדן לא לצד תורכיה ופרס, טירוטה זיהה מתוך השירה טל האכיפה הבריטית, ז.א. חייפ.ס אחורי בעלי-ברית. נניח טהיום תורכיה היא בעלת ברית טל אングליה, אבל הדבר איזדו בטוח. אין היא עיראק הבתורה תחת ידה החבדה טל אングליה. וכן מעה בטה זו חסד, ובעינוי אנטליות יט למטלה החוצה טל מטלה פרו-טורכית, ז.א. אנט-בריטית. טנית, טוביים כי היא מטלה בת-חולף ולא תחזיק מעמד. והטוטלה החוצה מזו רזאת דזוקה לרבות את לב אングלייה ולטטך בר היא מוכנה להסתיע בבו. היתה לבו פגיסה במצרים. עם איס המקורב לעוני המטלה העירקית - אנטלא ערבי; אבל זה מסיע יותר להתקראות, כי אין לו טינה לייחדים ולא חיבתו פרו-ערבית. הוא תאර לבו את התמונה זו זיין אנטראות טל פועלם מטורפת. ברגע נמצאים טגי אנטים טלנו בכם. רק הבוקר קיבליך דין - וחטווון טל אחד מהם על טורה ארוכה טל. פגיסות יידידויות עט אנטים המוטפסים מקומ במטלה, המבליטים רצון רב לדעת יותר עליינו. ועל טפעלו, רעט הבנה סכין נוצר דבר חשב.

מקורות בטעים ידוע לנו, סמטלה שלכה לשאול את ארצת ערב עבר את להוטיע לפני הוועדה המלכונית, חזקה עט דוי'ח טעם אבן-סעוד היה קל לדבר, מפני טלא טמע על הבuesta בא'י - בנדאה שבציגים הכרישים המטפסת לקסטר היחיד בינו ובין העולים, לא מצאו לנחוץ להעיר את דעתו על זה. לא בן היה בגדר סבה האנטים יותר מפורים ובקאיים, והט אמרו למחלחת: הדרך סלכם אינה דרך, היהודים הם כוח בו צריך להתחשב, ואפשר לבוא אתם לידי הסכם. הדבר הזה הבהיר על המטלה. - אנדו מתכוונים להטיף בקשרים אלה. אבי חזוז ואורט: בעצם מה שנחוץ לבו הריהי האיכולה להובייה לאנטליה - נגד הטענות סטוועים סיט עולט פאן-ערבי גדול והוור בולו מזווין ועומד לעזרת ערבי א'י, ואמ אנטליה תנגן אתם כהה, תאבד את עמדותיה בזירה, - בקייזר, להובייה שחד איבנו נורא כל בר. קודט כל, לא נכוון הדבר סהוולט היא מציאות כולם מאוחד, והගרים היחיד המכבים בדור דיסחרטוניה היה אנט-ערבי טלא העם - היהודים. סכית, לא נכוון טהט ערמוני לתקומם אם אנטליה מטה מהו לטובת היהודים, אלא להיטן, הדבר תורי-באנטליה. עצמה ובפעלה סיא תבקש. רבותי, הלכה זו קטה מארד הן מפני סאנסם אלה אי נמס מדברים כלפי חזוך אלא כלפי פניט, והן מפני שהנשיות האנט-פאן-ערביות איין רצוות לאנטליה הרואה בהן טאייפות אנט-בריטיות.

אנדו פודים בקשרים יותר רחוקים עט ארץ כטו פרט, על ירי בא-כוחה סבארץ-ישראל. גם פצד טהלה פרט גושבת רוח לא בלתי-ידידותית.

ידוע לנו שאחורי הופעתו של סליח פרטם במוסכם האחרון טל אספת חבר-הלאומנים, שפטם אמר כמה מלי"ם לטובת העربים, חלה ריאקציה, הסליה זהה הוודיע אחר-כך ספמדתו זו אייננה מועילה למסלת פרטם, וכי הלק-הרוחות בחבר הלאומנים הוא לטובת היהודים. והיה מיטחו סdag סיימסן לענו הדבר, כי פרטם מטוכרחה בתור סדיינה מזוחית להתחשב עט סנטימנטים בליליהם, רואת טאנו בעד שחייא איבח מערבי נת שהערבים יהיה כוח גדול, מופיע סתקומת אימפריה ערבית חזקה עלולה להחלים את כוחה היא, טביה, היא ארץ סביבנית והולכת עבסיון, היא מעובינת גם בעליה; עכסיון ביתבו הוודאות לעזרה לעולים יהודים בעלי-אמצעים סגרטניאה לבוא לפרטם. היא ארץ סמעובינת בסרווקים ודרואה סאי' יבולה למסטט בסביבה סוק חרט ורואת להתחיל ביצירת קטרים כלכליים אמיצים, שאחריהם יבואו קסרים פוליטיים. אף העורבה ספרט עופדת בתקופה של חילופיות, של הפרדת המדינה מהדת, מחליטה את הסנטימנט הפאן-ערבי. על כל פביס בטחנות האחריות לאسلحיו כסף מפרס ותערבים ברבדים על כך. הפרסים טואפים ליצירת גום מקיף את עיראק, פרטם ותורכיה, גום סיגוא בקרים עם הגוף הכלכלי של אי' היהודית.

אבו דואים, איפוא, התרוצצותם ביחס למפעמת הקונסטרוקטיביות טל הלגיטימית הערבית, יס התרוצצות בין ההכרה הערבית הלאומית בכלל ובין ההכרה המפלכתי. עירק לא יוכל לבנות את מדינתה רק על הברית לאומית ערבית, ויס בתוכה אלטנטים שנכרת קובעת אצלם. ובתוצאות הנטרכות זאת תלו依 גדרלו依. אבל בתוך התהילך הזה אדו יכולות למלא תפקיד אקטיבי. בעצם גידרלו依 אדו מפלאים תפקיד אקטיבי. אטסר גם לייזור קסרים ולבהל פעולות-הסברה, וזה יכול להשפיע. מבון, הדבר תלוי בכך כיצד בא עכסיון מהתGESות זאת עם אנגליה. במקרה סבאליך - נגביר את היפויים האלה, כי יראו שאחרי הכל היהודים הם כוח פוליטי ומוסרי, החם טוב מתחילה עלייה, התיסבות, מוקמים בתמי-חרות יהודים ובן הלאה. זה מגביר את החניות הקונסטרוקטיביות האלה נגד הבטחות הדстрוקטיביות, נגד הלאומיות העקרה. אבל יברל גם להיות להיפך, שנכח מפללה, וזה ירחיק את הסלום, אם כי מפללה זו תבוא כביבול למען הסלום בمزחת.

זהו המצב, מצב מאד בלתי מאוזן, סבו ابو באים לפועל.

